

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:	Kfv.VI.37.399/2026/2.
A tanács tagjai:	Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró Dr. Kurucz Krisztina bíró Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró Dr. Hajas Barnabás bíró
Az I. rendű felperes:	Szabadszentkirály Község Önkormányzat (cím1)
A II. rendű felperes:	Királyegyháza Községi Önkormányzat (cím2)
A III. rendű felperes:	Szentdénes Község Önkormányzat (cím3)
A IV. rendű felperes:	Sumony Községi Önkormányzat (cím4)
A felperesek képviselője:	Dr. Potocsár Enikő egyéni ügyvéd (cím5)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (cím6)
Az alperes képviselője:	Dr. Szvetnik Ágnes kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperesek

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék 2026. március 10. napján kelt 106.K.703.131/2025/21. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A befogadhatóság alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek és további perben nem álló három települési önkormányzat, mint közös ajánlatkérők 2018. július 25. napján konzorciumi együttműködési megállapodást kötöttek a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program „A helyi identitás és kohézió erősítése tárgyú” támogatás iránti kérelem benyújtása céljából. A tagok a Konzorcium vezetőjének az I. rendű felperest jelölték ki. Az I. rendű felperes és a Pénzügyminisztérium Regionális Fejlesztési Operatív Programok Irányító Hatósága, mint támogató 2018. szeptember 14-én kötötték meg a Támogatási Szerződést „A helyi identitás és kohézió erősítése Szabadszentkirály és térségében” tárgyban 50 000 000 Ft összegben.

[2] Az I. rendű felperes 2018. október 31-én a projektmenedzsment tevékenység és szakértői tevékenység ellátására szerződést kötött a Név1, mint ügyvezető által képviselt cég1.-vel.

[3] Az I. rendű felperes az ajánlatkérők által felállított bírálóbizottság elnöki tisztségének ellátásával Név1-t bízta meg, aki a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 25. §-a szerinti összeférhetetlenség fenn nem állásáról szóló nyilatkozatot tett.

[4] A közös ajánlatkérők 2019. december 17-én a Kbt. 113. §-a szerinti két részből álló eljárást indítottak „Rendezényszervezési és egyéb PR szolgáltatások” tárgyában (EKR001560082019).

[5] Az ajánlattételi határidőre három ajánlat érkezett. Az cég2 minkét részre ajánlatot tett. A 2. részre benyújtott ajánlatában a Név1 ügyvezető által képviselt cég3 által kiállított referenciaigazolást csatolta be, amelyen Név1 ügyvezető aláírása szerepelt.

[6] A 2020. március 6-i összegezés szerint az eljárás nyertese mindkét részben az cég2 lett, akivel a közbeszerzési szerződést megkötötték

[7] A Nemzeti Fejlesztési Központ, mint irányító hatóság 2025. március 10-én szabálytalansági eljárást rendelt el és az eljárás megindításáról az I. rendű felperest értesítette.

Az alperes határozata

[8] Az irányító hatóság hivatalból kezdeményezésére eljár alperes a D.292/18/2025. számú határozatában megállapította, hogy a közös ajánlatkérők a 2. kezdeményezési elem tekintetében megsértették a Kbt. 25. § (1) bekezdését és (2) bekezdés utolsó mondatát, egyebekben a jogsértés hiányát állapította meg. A közös ajánlatkérőket egyetemlegesen kötelezte 1 000 000 Ft bírság megfizetésére. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 125. § (1) bekezdése alapján a költségekről akként rendelkezett, hogy azt a felek maguk viselik.

A kereset

[9] A felperesek elsődlegesen a határozat megváltoztatását, a jogsértés hiányának megállapítását és az eljárás kezdeményezőjének költségeiben való marasztalását, másodlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérték.

A jogerős ítélet

[10] Az elsőfokon eljár bíróság a felperesek keresetét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) és c) pontjai alapján elutasította.

[11] A [32] bekezdésében idézte a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltakat, amely szerint az alperes hivatalból való eljárását az (1) bekezdés szerinti személy vagy szervezet a jogsértés tudomásra jutásától számított hatvan napon belül, de támogatásból megvalósuló beszerzés esetén az a) és b) ponttól eltérően az adott támogatás folyósítására és felhasználására vonatkozó külön jogszabályban előírt iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belül, de legalább a jogsértés megtörténtétől – közbeszerzési eljárás mellőzésével történt beszerzés esetén a szerződés megkötésének időpontjától, vagy ha ez nem állapítható meg, akkor a szerződés teljesítésének bármelyik fél által történt megkezdésétől – számított öt éven belül kezdeményezheti.

[12] A [33] bekezdésben a fenti jogszabályhely értelmezése körében kifejtette, hogy az speciális rendelkezést tartalmaz a támogatásból megvalósuló beszerzések esetére, jelentősen nagyra nyitva ezen esetekre a jogsértések vizsgálhatóságának határidejét. Főszabályként rögzíti, hogy az adott támogatás folyósítására és felhasználására vonatkozó jogszabályban előírt iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belül van lehetőség a kezdeményezés előterjesztésére, de annak minimális időtartamát öt évben határozza meg akként, hogy legalább öt évig van lehetőség a kezdeményezés előterjesztésére. A rendelkezés „legalább” kifejezése tehát nem szűkítő, hanem ellenkezőleg, tágító jelentéssel bír. Ezért a felperesek hivatkozása arra, hogy az öt éves határidő eltelte miatt eljárási akadálya volt a jogorvoslati

eljárás lefolytatásának, téves jogértelmezésen alapult. A felperesek nem vitatták az alperes azon megállapítását, hogy a vizsgált közbeszerzés támogatásból valósult meg, ezért a közbeszerzési eljárásukra az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 110/A. §-a szerinti iratmegőrzési határidő vonatkozik, amely 2027. december 31-ig tart, és amely még nyilvánvalóan nem telt el.

[13] A [34] bekezdésben rögzítette, hogy a hivatalbóli kezdeményező a Kbt. 152. § az (1) bekezdés g) pontja szerinti szervezetként folytatott ellenőrzést, a szabálytalansági eljárást az I. rendű felperessel, mint konzorciumvezetővel szemben indította meg. A Korm.r. 3. § (1) bekezdés 19a. pontja szerinti fogalommeghatározás rögzíti, hogy a konzorciumvezető: „a konzorciumnak a tagjai által a konzorciumot létesítő szerződésben a többi tag harmadik személyekkel szembeni képviselőre feljogosított tagja”. A konzorciumi szerződés szerint a konzorciumot az I. rendű felperes, mint konzorciumvezető képviseli. Az alperes az okiratok megfelelő értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű felperes értesítése a szabálytalansági eljárás megindításáról a konzorcium többi tagjával is közöltnek tekintendő, a többi tagot az I. rendű felperesnek kellett volna értesítenie az eljárásról, ennek elmulasztása nem eredményezi azt, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdés c) pontja a felperesekre ne lenne alkalmazható. Figyelemmel arra, hogy a szabálytalansági eljárás 2025. március 10-ei megindításától a hivatalbóli kezdeményezés 2025. május 8-ai benyújtásáig a hatvan napos szubjektív határidő sem telt el, a hivatalbóli kezdeményezés nem késett el, az alperes eljárásának az Ákr. szerinti eljárásjogi akadály nem volt.

[14] A [35] bekezdésben rámutatott arra, hogy az alperes a szabálytalansági eljárás megindítását kizárólag a Kbt. szerinti határidő megtartottsága szempontjából vizsgálja, a hivatalbóli kezdeményező eljárása jogszerűségének, a Korm.r. 160. § (2) bekezdése és az tisztességes eljárás alapelve betartásának vizsgálatára hatáskör hiányában nem jogosult.

[15] A [36] bekezdésben megállapította, hogy az alperes több ízben is felhívta a kezdeményezőt arra, hogy küldje meg a jogsértéssel érintett közbeszerzéssel kapcsolatban rendelkezésre álló iratok másolatát (D.292/2/2025., D.292/4/2025., D.292/14/2025. számú végzések). A kezdeményező két alkalommal is küldött a jogsértéssel kapcsolatban általa relevánsnak ítélt, rendelkezésre álló okiratokat. A felperesek ezért alaptalanul állították azt, hogy az alperes az indítványaik ellenére nem kötelezte a kezdeményezőt a rendelkezésre álló iratok csatolására.

[16] A [37] bekezdésben kiemelte, hogy a nyilvános, bárki számára hozzáférhető nyilvántartások adatainak ügyirathoz csatolása nem szükséges. Az, hogy a nyilvános cégnyilvántartás nem hatályos adatai esetleg csak térítés ellenében érhetők el, nem minősül alperes általi jogkorlátozásnak.

[17] Az [38] bekezdésben foglalt megállapítása szerint a felperesek a jogorvoslati eljárásban sem a bizonyítékok megismerésétől, sem a bizonyítási indítványok megtételének lehetőségétől nem voltak elzárva, így a védekezéshez való joguk nem sérült. A Kbt. 154. § (1) bekezdése a kezdeményezés megküldését írja elő, amelynek az alperes eleget tett. Az alperes terhére tehát sem a Kbt. 152. § (4) bekezdése, sem a 154. § (1) bekezdése szerinti követelmény teljesítésének elmaradása nem állapítható meg. Többlettényállási elemek megjelölése nélkül az alperes terhére a tisztességes eljárás alapelve megsértése sem volt megállapítható.

[18] A [39] bekezdésben kiemelte, hogy – a Kp. 88. § (1) bekezdés c) pontjából és 92. § (1) bekezdés b) pontjából következően – eljárási szabályszegés csak akkor szolgálhat a közigazgatási cselekmény megsemmisítésére, amennyiben annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt és az okozott jogsérelem a perben nem orvosolható. Ilyen a jelen ügyben nem áll fenn.

[19] A [40] bekezdésben rögzítette, hogy az alperesnek a tényállást az eldöntendő anyagi jogi kérdés keretei között és a szükséges mértékben kellett tisztáznia. A Kbt. – közbeszerzési eljárás megindításakor, 2020. január 21én hatályos – 25. § (1) bekezdése szerint az ajánlatkérő köteles minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy elkerülje az összeférhetetlenséget és a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzetek kialakulását. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése kimondja, hogy összeférhetetlen és nem vehet részt az eljárás előkészítésében és lefolytatásában az ajánlatkérő nevében olyan személy vagy szervezet – ideértve a közbeszerzési szolgáltatót, valamint az általa foglalkoztatottakat is –, amely funkcióinak pártatlan és tárgyilagos gyakorlására bármely okból, így különösen gazdasági vagy más érdek vagy az eljárásban részt vevő gazdasági szereplővel fennálló más közös érdek miatt nem képes.

[20] A [41] bekezdésében ismertette a határozat indoklásából az összeférhetetlenség megállapítására okot adó körülményeket: egyrészt a nyertes ajánlattevő ügyvezetőjének lakcíme a közbeszerzési eljárás idején azonos volt a bírálóbizottság elnöke érdekeltiségébe tartozó cég fióktelepével és más cégei székhelyével (26. pont); másrészt a bírálóbizottság elnökéhez köthető cégek és a nyertes ajánlattevő között a tárgyi közbeszerzési eljárást megelőző és az azt követő időszakban (2018-2024) gazdasági kapcsolat állt fenn, közöttük jelentős értékű (962.584.533 Ft) számla került kiállításra az adóhatóság igazolása alapján (27. pont); harmadrészt a becsült érték meghatározására kért indikatív ajánlatot olyan cég adta, amely 2019-2022 között gazdasági kapcsolatban állt a nyertes ajánlattevővel, közöttük 122.282.810 Ft értékben került számla kiállításra az adóhatóság adatszolgáltatása szerint (28. pont). Mindezek alapján alaptalannak találta a felperesek azon hivatkozását, hogy a határozat indoklásából nem volt számukra megismerhető, hogy az alperes mire alapozta a jogsértést.

[21] A [42] bekezdésben megállapította, hogy a megelőző eljárás iratai között nem volt fellelhető adóhatósági adatszolgáltatás. Bizonyíték hiányában a közbeszerzésben érintett gazdasági társaságok közötti számlázás tényére az alperes a jogsértés megállapítását nem alapíthatta volna. Az alperes e körben elmulasztotta a tényállástisztázási és indokolási kötelezettségét. A tényállástisztázás és az indokolás ezen hiányossága azonban csak akkor vezethet a határozat megsemmisítéséhez, amennyiben a bíróság – az alperes rendelkezésére álló, határozatban hivatkozott bizonyékok értékelésével – a bizonyítottság oly mértékű hiányosságát tárja fel, ami a jogsértés megállapítását megalapozatlanná teszi.

[22] A [43] bekezdésben hangsúlyozta, abból a tényből, hogy – a közbeszerzési eljárás lefolytatásának idején – a nyertes ajánlattevő cégjegyzékben feltüntetett lakcíme megegyezett a bíráló bizottság elnöke több cégének a székhelyével/telephelyével/fióktelepével, okszerűen lehet arra a következtetésre jutni, hogy a nyertes ajánlattevő és a bíráló bizottság elnöke egymással szoros kapcsolatban állt. A közbeszerzési alapelvekkel ellentétes a felperesek azon jogértelmezése, miszerint egy pénzügyi, gazdasági vagy egyéb személyes érdekeltiségi kapcsolat nem értékelhető a pártatlanság vagy függetlenség körében befolyásoló körülményként. A Kbt. verseny tisztaságát szolgáló előírásai pontosan az ilyen helyzetek megelőzését és kivédését szolgálják. A felperesek terhére értékelt jogszabályi rendelkezés „különösen” szófordulattal kiemelt összeférhetlenségi körülményként írja le az érdekeltiségi kapcsolatot, amely a bírálóbizottság elnöke és a nyertes ajánlattevő között merült fel és a Kbt. 25. § (2) bekezdése szerint tilalmazott. A Kbt. 25. § (2) bekezdése alapján Név1 nem vehetett volna részt a közbeszerzési eljárás előkészítésében és az ajánlatok bírálatában.

[23] A [44] bekezdésben rögzítette, hogy az alperes a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján ezért okszerűen és megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az ajánlatkérő nevében eljáró bírálóbizottság elnökeként is tevékenykedő személy – a közbeszerzési eljárás idején – olyan kapcsolatban állt a nyertes ajánlattevővel a személye és a gazdasági társaságai

révén egyaránt, amely a Kbt. 25. § (2) bekezdése szerinti összeférhetetlenségi helyzetet eredményezett.

[24] A [45] bekezdésben kiemelte, hogy a felperesek megbízásából olyan személy vett részt az ajánlatok bírálatában, aki összeférhetetlenség miatt abban nem vehetett volna részt, ezzel a felperesek megsértették a Kbt. 25. § (2) bekezdését, továbbá arra tekintettel, hogy a jogsértő helyzetet nem háritották el, a Kbt. 25 § (1) bekezdése szerinti jogsértést is megvalósították, amit az alperes jogszerűen állapított meg.

[25] Az [46] bekezdésben kifejtette, hogy az alperes a bírság kiszabása körében megfelelően értékelte súlyosnak a jogsértést. Figyelemmel arra, hogy a felperesek közös ajánlatkérőként valósították meg a jogsértést, nem jogellenes, hogy közös magatartásukat az alperes együttesen értékelte, a felperesek által elvárt önálló értékelés a hivatkozott Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontból sem következik. A más ügyekben kiszabott bírság pedig nem mérhető össze a jelen ügyben alkalmazottal, hiszen az alperes minden ügyet egyedileg köteles vizsgálni és értékelni.

[26] A [47] bekezdésben az Ákr. 126. § (2) és (3) bekezdéshez fűzött kommentárrészletre hivatkozással hangsúlyozta, hogy az olyan közbeszerzési eljárások, amelyek ugyan kontradiktóriusak, de nem két egyenlő magánfél érdekeinek érvényesítéséhez biztosítanak közjogi eljárást, mert az eljárás kezdeményezője maga is a közérdeket képviseli, annak védelmében lép fel és vesz részt az eljárásban, nem vonható az Ákr. ezen költségviselési rendelkezései alá. A hivatalbóli kezdeményezésre indult közbeszerzési jogorvoslati eljárás nem tekinthető az Ákr. 126. §-a szerinti jogvitás eljárásnak. Ebből következően az alperesnek a felek bejelentett költségeinek viseléséről az Ákr. 125. §-a alapján kellett rendelkeznie. Az alperes ezt a rendelkezést alkalmazva, tehát jogszerűen rendelkezett úgy, hogy a felek a költségeiket maguk viselik.

A befogadás iránti kérelem

[27] A jogerős ítélettel szemben a felperesek felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be, amelyben annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték. A felülvizsgálati kérelmükben a befogadhatóság indokolását a felülvizsgálati kérelmük indokaitól nem különítették el.

[28] Felülvizsgálati kérelmük befogadhatóságának jogszabályi alapját a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjában, valamint a b) pontjában jelölték meg.

[29] Álláspontjuk szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti befogadást a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) szereplő „legalább” kitétel mikénti értelmezése indokolja, tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a felhívott rendelkezést tévesen értelmezte a határozata [32]-[33] bekezdéseiben. Amennyiben ugyanis a kezdeményezés 5 éven túli, az eljárást meg kell szüntetni, ezért a jogértelmezésnek az ügy érdemére kiható jelentősége van. A Korm.r. 160. § (2) bekezdés értelmezésének a szükségességére is hivatkoztak, mivel a felhívott rendelkezést szintén tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság határozata [34]-[35] bekezdéseiben. A megválaszolandó jogkérdést akként fogalmazták meg, hogy a Korm.r. 160. § (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról való értesítés kedvezményezettel való közlését lehet-e a konzorciumvezetővel való közlés megtörténteként értelmezni. Kiemelték, hogy a jogértelmezésnek a Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerinti c) pont szerinti határidő számítása szempontjából van jelentősége. A Kúria állásfoglalását kérték továbbá abban a kérdésben, hogy a Kbt. 152. § (4) bekezdésében foglalt követelmény betartásának hiányában

visszautasításnak, illetve megszüntetésnek van-e helye vagy sem. Nézetük szerint jelentős jogkérdés, hogy az iratmegismerési jog indokolatlan korlátozása eredményez-e ügy érdemére is kiható jogszabálysértés, amelyet tévesen ítélt meg az ügyben eljáró bíróság a határozata [36]-[38] bekezdéseiben. Hangsúlyosan hivatkoztak a Kbt. 25. § (1) és (2) bekezdésben foglaltak értelmezésének szükségességére, mivel az ítélet [39]-[45] bekezdéseiben szereplő jogértelmezés eltér az irányadó a kúriai joggyakorlattól. Hivatkozásuk szerint a rendelkező rész és az indokolása összhangja vizsgálatának szükségessége is indokolja a befogadást. Hangsúlyozták továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az Ákr. 126. §-át is tévesen értelmezte az ítélet [47] pontjában. Az az eldöntendő jogkérdés, hogy az alperes előtti jogorvoslati eljárás jogvita eljárás-e vagy sem. A jogkérdés hatása az, hogy jogszerűtlen kezdeményezés esetén jogosultak-e a náluk felmerült költségek megtérítésére.

[30] Hangsúlyozták, hogy a hivatkozott jogértelmezési kérdésekben még nincs joggyakorlat, ugyanakkor számos, alsóbb fokú bíróságok előtt folyamatban lévő eljárást érintenek ezek a kérdések.

[31] Sérelmezték, hogy a hivatkozott rendelkezések értelmezése nem ismerhető meg az ítélet indokolásából, amely miatt az ítélet sérti a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdését.

[32] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadáshatóság körében arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a megjelölt kúriai határozatok (Kfv.37.673/2025/8., EBH2018.K.13., BDT2007.1636., BH1994. 196., KGD2002.26., KGD2014.30., BH1994.622., BH1995.134., KGD2007.232., BH1999.44., Kfv.45.132/2025/4., Kfv.37.906/2022/4., Kf.45.034/2022/4., Kfv.35.242/2025/5.) tartalmától. A jogkérdés az indokolás tartalmára vonatkozó előírások betartása. A Kúria több határozatában is rámutatott arra, hogy a bíróság által megállapított tényállást, illetve az érdemi jogi érvelést nélkülöző ítélet érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan (Kfv.35.217/2020/10., Kfv.35.017/2021/10., Kfv.35.019/2021/7., Kfv.35.028/2021/7., Kfv.35.248/2022/8., Kfv.35.264/2022/5., Kfv.37.204/2022/6., Kfv.37.257/2024/7., Kfv.37.370/2025/8.).

[33] Előadták, hogy az összeférhetetlenség fennálltának a megítélése kérdésében a Kúria az EBH2019. K20. számon közzétett eseti döntésében, valamint a Kfv.37.133/2015/5. számú határozatában arra jutott, hogy az ún. eredményre vezető helyzeteknek van jelentősége a jogsértés megállapíthatósága tekintetében, amely hiányában a Kbt. 25. § (1) bekezdés megsértése nem állapítható meg. Az ügyazonosság és a jogkérdésben eltérés mibenlétének bemutatása nélkül állították továbbá, hogy a jogerős ítélet eltér a Kfv.37.145/2021/2. számú határozat [22] bekezdésében, a Kf.40.222/2020/7. számú határozat [47] bekezdésében, valamint a Kfv.37.133/2015/5. számú határozat elvi tartalmában foglaltaktól.

A Kúria döntése és jogi indokai

[34] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn.

[35] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés
miatt indokolt.

[36] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) pontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[37] A felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére, téves jogértelmezésre való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[38] A Kúria több döntésében rögzítette, hogy az indokok felülvizsgálati kérelemből való kiválogatása a Kúriára nem hárítható át, ezért önmagában a jogszabályhely megjelölése nem alapozza meg a befogadási kérelem teljesítését (Kfv.37.407/2021/6., Kfv.37.885/2021/2.). Nem képezi és a – felülvizsgálat, mint rendkívüli perorvoslati eljárás kérelemre induló jellege miatt – nem képezheti a Kúria feladatát a felülvizsgálati kérelem jogi indokolásából a befogadásra vonatkozó érvek kiválogatása (Kfv.35.284/2023/2., Kfv.35.006/2024/2., Kfv.37.769/2025/2.).

[39] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a Kúria általában akkor fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, jogegységi hatályú határozatában vagy a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatában még nem foglalt állást.

[40] A joggyakorlat egysége biztosításán alapuló befogadásnak - a Kúria elvi tartalmú BHGY-ben közzétett iránymutatásának hiánya mellett - további, konjunktív feltétele, hogy a felvetett jogkérdésben vannak olyan eltérő bírói döntések, amelyek azt mutatják, hogy a bírói gyakorlat széttartó, illetve a joggyakorlat egysége a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn. Önmagában az a körülmény, hogy a Kúria egy adott jogkérdésben még nem foglalt állást, általában nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához, hiszen amíg az alsóbb fokú bíróságok a felmerült jogkérdésben döntenek és a döntéseik között nincs eltérés az egyes jogszabályok értelmezése és alkalmazása kapcsán, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg feltétlenül a Kúria iránymutatását. Széttartó alsóbb fokú bírósági döntések nélkül az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata nem indokolható a joggyakorlat egységének biztosítására való hivatkozással.

[41] A befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Az a hivatkozás, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezése téves, és a Kúriának nincs joggyakorlata a felperes által megfogalmazott jogkérdések tekintetében, önmagában még nem elegendő ok a befogadásához. A felperesek a befogadási kérelmükben egyetlen olyan alsóbb fokú bírósági határozatot sem jelöltek meg, amely alapján a széttartó alsófokú gyakorlat legalább valószínűsíthető lett volna. Az a hivatkozás, hogy az alsóbb fokú bíróságok előtt vannak

folyamatban olyan perek, amelyekben várhatóan sor fog kerülni a felülvizsgálati kérelemben megjelölt rendelkezések értelmezésére, szintén nem alapozhat meg befogadást. A befogadhatóság körében a már meghozott ítéletek és nem a jövőben meghozandó ítéletek bírnak relevanciával. Mindebből következően a joggyakorlat egységének biztosítása céljából nem indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása.

[42] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadhatóság feltételei körében a Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek meg kell jelölnie kérelmében a közzétett kúriai határozatnak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A megjelölés kötelezettsége nem merül ki a határozat számának és érintett bekezdésének pusztá nevesítésében, az is szükséges, hogy a kérelmező tartalmában is indokolja, miben látja az eltérést. A kérelmező akkor tesz eleget a Kp. eltérés bemutatására vonatkozó követelményének, ha párhuzamot állít a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és az eljárás kereteit meghatározó kérelmek hasonlósága közt, azaz indokolja az ügyek összevethetőségét. Be kell mutatnia, hogy a Kúria közzétett határozatában milyen elvi megállapítás került rögzítésre, ehhez képest ugyanezen jogkérdésben milyen álláspontot fogadott el a jogerős határozatot hozó bíróság és megfogalmazza, hogy miben látja a jogkérdésben való eltérést. A Kúria a felülvizsgálati kérelem tartalma alapján megállapította, hogy az ügyazonosság kérdése kapcsán a felperesek a befogadási kérelmükben semmilyen jogi érvelést nem fejtettek ki, az eltérés mibenlétét sem adták elő. A fentiek szerinti részletezettségű indokolást nem tartalmaz a kérelem, ezért a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem volt befogadható.

[43] A Kúria kiemeli továbbá, az a kérdés, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megfelel-e a határozat jogi indokolásának tartalmára vonatkozó jogszabályi előírásoknak és az azok értelmezése tárgyában keletkezett terjedelmes kúriai joggyakorlatnak, nem az eltérés körében vizsgálandó, hanem az ad) alpont, ügy érdemére kiható eljárási szabályszegés körében.

[44] Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre {3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}.

[45] A jogerős ítélet indokolásából kitűnően az elsőfokú bíróság a befogadási kérelemben megjelölt valamennyi jogszabályi rendelkezéshez részletes, világos és követhető jogértelmezést adott, a felperes által állított indokolási hiányosság a befogadási kérelem alapján nem volt valószínűsíthető. Az, hogy a felperesek szerint téves az ítéletben kifejtett jogértelmezés és önmagában az a körülmény, hogy a felperesek a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel nem értenek egyet, a befogadást nem indokolja (Kfv.37.807/2023/2., Kfv.37.007/2024/2.).

[46] A fent kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta.

A döntés rövid tartalma

[47] *Befogadási ok fennállásának valószínűsítése hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadásának nem volt helye.*

Záró rész

[48] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[49] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.
bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.
bíró

Dr. Hajas Barnabás sk.
bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő